

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Златоград, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на шести март
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Фиданка Ал. Етимова
като разгледа докладваното от Веселина Ив. Димчева Гражданско дело №
20235420100253 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на искова молба подадена от М. И. Б. срещу О.Н., с която е предявен положителен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за установяване по отношение на О. Н., че ищецът М. И. Б. е собственик на Поземлен имот с идентификатор 51319.12.434 по КKKP на гр. Н., с площ от 4231 кв.м., находящ се в местността „Р.“, вид територия - Земеделска, категория 8, НТП - Ливада, с номер по предходен план 008015, при граници и съседни имоти с идентификатори: 51319.12.435; 51319.12.263; 51319.12.290; 51319.12.244; 51319.12.266.

Ищецът извежда съдебно предявеното субективно право при твърденията, че е собственик на Поземлен имот 51319.12.434, находящ се в местността Р., вид територия Земеделска, категория 8, НТП Ливада, площ 4231 кв. м, стар номер 008015, по КKKP съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-75/19.11.2021 г. на изпълнителния директор на АГКК при граници и съседни имоти с идентификатори: 51319.12.435; 51319.12.263; 51319.12.290; 51319.12.244; 51319.12.266.

Ищецът твърди, че притежава правото на собственост върху описания имот, който е придобил по давност, тъй като считано от 1985 г. до настоящия момент, той лично упражнява владение върху същия, явно и необезпокоявано от никого, а преди това имотът е владян от неговите родители. Излагат се съображения, че в имота има построена двуетажна масивна жилищна сграда, която е строена от бащата на ищеца през 1963 г., там още има построена и стопанска сграда строена през 1970 г. - 1973 г. Ищецът сочи, че сградата е

обитаема като съответно е свързана и с електропреносната мрежа на ЕВН България ЕАД, отново през 80 г. на миналия век. В исковата молба се сочи, че имотът към настоящия момент представлява нива, която се обработва от ищеца, като ежегодно се засажда с различни селскостопански култури.

При направена справка ищецът установил, че процесния имот бил записан като стопанисван от О. Н. и попада в категорията на земи по чл.19 ЗСПЗЗ, като сочи, че същият, никога не в бил с неустановен собственик или безстопанствен, а още по-малко О. Н. някога да го е управлявала и стопанисвала, възползвайки се от правата си по чл. 19 ЗСПЗЗ. Соци още, че процесният имот никога не е бил включван в ТКЗС, ДЗС, АПК или образувани въз основа на тях земеделски организации, отнет или одържавен в хипотезите, изброени в чл. 10 ЗСПЗЗ.

Излагат се съображения, че в периода от 1985 г. до настоящия момент вкл., ищецът не е прекъсвал и не е губил владението върху процесния имот, който постоянно, явно и необезпокояван от никого е владеел като собствен, а преди това е владян от неговите родители. По тези причини, ищецът счита, че О. Н. не е могла да стане собственик на имота предмет на спора, тъй като не са били налице предпоставките на чл. 19 ЗСПЗЗ за придобиването на собствеността, доколкото същият никога не е влизал в блокове на ТКЗС, не е бил отчуждаван и одържавяван и не са съществували пречки за придобиването му по давност.

При тези твърдения ищецът моли, съдът да се произнесе с решение, с което да признае за установено по отношение на ответника О. Н., че е собственик на Поземлен имот 51319.12.434, находящ се в местността Р., вид територия Земеделска, категория 8, НТП Ливада, площ 4231 кв. м, стар номер 008015, по КKKP съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-75/19.11.2021 г. на изпълнителния директор на АГКК при граници и съседи имоти с идентификатори: 51319.12.435; 51319.12.263; 51319.12.290; 51319.12.244; 51319.12.266.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът О. Н. признава изцяло предявения иск, като основателен и доказан и моли същият да бъде уважен.

Соци се, че общината не е дала повод за завеждане на делото, тъй като не е упражнявала фактическа власт върху процесния имот, поради което моли разносните по делото да не бъдат възлагани в нейна тежест.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, редовно призован, ответникът не се представлява.

Ищецът редовно призован не се явява и не се представлява. От упълномощения му процесуален представител е депозирано писмено становище, с което моли, съдът да се произнесе с решение по реда на чл. 237 ГПК, предвид заявеното признание от страна на ответната община. Претендира разноси за производството.

Съдът като съобрази процесуалното поведение на страните, заетата от същите позиция и събраните по делото доказателства, намира, че са налице предпоставките на чл. 237 ГПК за постановяване на решение при признание

на иска. Заявеното признание на исковата претенция е извършено надлежно, чрез пълномощник на ответната община, който видно от представеното по делото изрично пълномощно (л. 22) е нарочно упълномощен от кмета на О. Н. при условията на чл. 34, ал. 3 ГПК, да признае иска по настоящото дело. Не са налице отрицателните предпоставки по чл. 237, ал. 3 ГПК, поради което и съдът на основание чл. 237, ал. 1 и ал. 2 ГПК, следва да постанови решение при признание на иска.

По разноските.

При този изход на спора и на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноси възниква единствено за ищеца. С отговора на исковата молба, ответникът е направил искане за разпределяне отговорността за разноските в тежест на ищеца, по реда на чл. 78, ал. 2 ГПК.

Съдът намира същото за неоснователно, доколкото не е спорно по делото, че процесните имоти са записани като стопанисвани от О.Н. – земи по чл. 19 ЗСПЗЗ. Поради това съдът намира, че ответната община е дала повод за образуване на настоящото дело, като с извънсъдебните си действия изразяващи се във включване на имотите в категорията земи по чл. 19 ЗСПЗЗ, е оспорила правото на собственост на ищеца. Единствения ред, ищецът да защити правата си срещу съставения титул за собственост, е именно настоящият съдебен процес, поради което съдът приема, че общината е дала повод за завеждане на делото.

Ищецът претендира разноси, съобразно представен списък по чл. 80 ГПК в общ размер на сумата от 520 лв., от които: 50 лв. – платена държавна такса, 10 лв. – такса за вписване на ИМ, 10 лв. – д.т. за СУ и 450 лв. – адв. възнаграждение – заплатено изцяло в брой, съобразно представен ДПЗС (л. 34). Посочените разноси са действително направени от ищеца, поради което и с оглед изхода на делото, следва да бъдат възложени в тежест на ответника.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 237 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 237 ГПК и на основание чл. 124 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗС, по отношение на **Община Н.**, ЕИК***, адрес: гр. Н., обл. С. ул. „А. С.“ № 104, че **М. И. Б.**, ЕГН *****, с адрес: гр. Н., общ. Н., обл. ., ул. „Д. Ч.“ № 51 е **собственик** на **Поземлен имот с идентификатор 51319.12.434** по КKKP на гр. Н., с площ от 4231 кв.м., находящ се в местността „Р.“, вид територия - Земеделска, категория 8, НТП - Ливада, с номер по предходен план 008015, при граници и съседи имоти с идентификатори: 51319.12.435; 51319.12.263; 51319.12.290; 51319.12.244; 51319.12.266

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК О. Н., ЕИК 000615043, адрес: гр. Н. обл. С. ул. „А. С.“ № 104, да **заплати** на М. И. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., общ. Н., обл. С., ул. „Д. Ч.“ № 51, сумата в общ размер на **520 лв.** (петстотин и двадесет лева) – разноси за производството.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-С., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____